

Publicerad 2008-11-05 09:44 av igorflickan

Bara en novell jag skrev. Helt utan verklighetsbakgrund.

Födelsedagen

Golvets kändes isande kallt under mina nakna fötter när klev ur sängen. ”Jaha ja, nu har morsan låtit pannan slockna igen!” tänkte jag och drog på mig en stickad tröja.

Jag smög ut ur rummet, och snubblade nästan på en tom vinflaska som låg och skräpade på köksgolvet. Kylan trängde in i mina nakna tår, så jag nappade åt mig morsans skitiga raggsockor i hallen. Jag drog på mig sockorna och gick ner i källaren.

Vår gamla vedpanna var iskall och slocknad, helt utan någon glöd på botten. Små träflisor fastnade under fötterna på mig och jag kunde känna hur de gick igenom sockorna och in i skinnet. Tårar brände bakom mina ögon. ”Tårar är för småbarn, och småbarn tänder inte i pannan!” intalade jag mig själv och svalde gråten.

Jag tände på stickor och papper, och matade elden försiktigt med en pinne i taget som så många gånger förr. Kylan i pannrummet fick mig att huttra en smula, och lättnaden var stor när jag var klar.

När jag åter låg i min säng och drog täcket tätare runt min stelfrusna kropp kände jag hungern vakna och magen kurra. Jag tittade på klockan och insåg att jag borde sova en stund till.

När jag somnat drömde jag att jag fick en alldeles egen kattunge. Den var mjuk, lurvig och kändes varm mot mitt bröst. Mamma var också med i drömmen.

Hon såg så lycklig ut, och hon hade flätat sitt hår och bar en fin rosa klänning.

- Grattis på födelsedagen, mitt lilla hjärta! sa hon och log
- jag har alltid önskat mig en kattunge! jublade jag.
- Jag vet, gumman! strålade mamma.

I nästa sekund vaknade jag med ett ryck, och kände hur kylan genomborrade varje muskel i min kropp.

- Ligger du och sover än, din lata horunge? vrålade morsan samtidigt som hon drog av mig täcket.

Inte helt oväntat ville hon varken ge mig någon kattunge eller gratulera mig bara skälla.

- Förlåt mamma, jag ska gå upp nu! mumlade jag och lommade ut till toaletten.

Väl inne på toan övermannades jag av de förbaskade tårarna igen och denna gång hade jag ingen möjlighet att stå emot. Jag såg på mig själv i den spräckta spegeln och sa:

- Grattis på elvaårsdagen, Charlotta!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren igorflickan med Poeter.se id #16167 innehar upphovsrätten